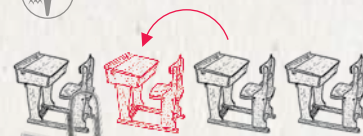

een bank vooruit

Naam: Marijn Straetemans
Aantal jaren voor de klas: 3
Scho(o)l(en): GO! K.T.A. 2 Villers Hasselt
Studierichting(en): TSO - BSO: fotografie, chemie, schoonheidsverzorging, boekhouden, verzorging, kantoor, publiciteit, etalage
Ja(a)r(en): 3de graad

Leerkrachten niet-confessionele zedenleer over hun vak

Waarom blijft leren uit het verleden belangrijk?

Ik droom ervan om in mijn lessen te verkondigen: "De Shoah, dat gebeurt nooit meer! Want we hebben de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens, de Verenigde Naties, de Europese Unie..." Maar het is een utopie. Je moet de krant maar open slaan: Syrië, Israël, de stigmatisering van de vluchtelingen enz. Zijn al die initiatieven dan voor niets geweest?

foto © Christoff Snyders

Afgelopen zomer nam ik deel aan de studiereis *In het spoor van de Shoah*, georganiseerd door de Stichting Auschwitz. Ik stond in Polen in de getto's en bezocht er de verschillende vernietigings- en concentratiekampen. Veel restanten bleven er niet over. Soms was een hoopje stenen het enige aandenken. Maar het 'niets' is vaak erg aangrijpend.

Ondanks de gruwelijkheden van het verleden zag je in enkele Poolse steden antisemitische graffiti. Het is niet te vatten dat de plaatselijke bevolking hier onverschillig bij blijft. De studiereis heeft mijn leven en mijn kijk op de dingen veranderd. Ik werd een 'nieuwe getuige' met een opdracht: de geschiedenis verder vertellen.

Herinneringseducatie is belangrijk. Met eigen ogen heb ik gezien wat vooroordelen en racisme kunnen teweegbrengen. Ik begrijp dan ook niet dat er nog steeds vooroordelen en racisme zijn waartegen zo goed als geen actie wordt ondernomen. Ik word woedend van die onverschilligheid. We moeten onze verantwoordelijkheid opnemen en hiertegen ingaan. Want onverschilligheid heeft ervoor gezorgd dat het zover is kunnen komen in de Tweede Wereldoorlog.

Onderwijs is cruciaal om onverschilligheid te doorbreken. We moeten de mensenrechten blijven belichten en blijven wijzen op onrecht in de wereld. Je verantwoordelijkheid stopt niet aan je achterdeur.

In mijn lessen geef ik aan op welke manieren je weerstand kan bieden. Zo worden jonge mensen gewezen op de handelingsvrijheid die zij hebben om, ondanks alles, tegen de stroom in te gaan en niet onverschillig of afzijdig te blijven. Engagement, burgerschap en democratische waarden zijn een tegengif voor onverschilligheid. Alle inwoners van deze planeet zijn een cruciale schakel om een volgende Holocaust te voorkomen.

